

[Socialministeren.]

Jeg lagde Mærke til en Tilføjelse, der gjorde mig betænkelig; den ærede Ordfører Hr. Krag sagde: etiske Aarsager til denne Udvikling af betænkelig Art for *Landets Skatteydere*. Jeg vil dertil sige, at saa snart jeg taler om Moral og Etik, har mine Tanker forbavsende ringe Forbindelse med Landets Skatteydere, og jeg tror, at det Forsyn, der gransker Nyre og Hjerter, er endnu mere uinteresseret i Landets Skatteyders Forhold end jeg, der hører til de større iblandt dem, saa jeg vil dog henstille til Venstre, hvis der skulde være nogen Forbindelse mellem deres moralske Betragtninger og Hensynet til Landets Skatteydere, at lade denne Forbindelse falde.

Jeg kan ikke indrømme, at der er Tale om at fremsætte Forslag til et Beløb af 30—40 Mill. Kr., men det vil vi faa at se, naar de Planer fremlægges, som jeg haaber at kunne komme med i November Maaned; saa vil man faa at se, hvor meget det kommer til at dreje sig om efter mit eget Skøn. Det er dog ikke værd paa Forhaand at forskrække selv Venstrevælgerne.

Jeg lagde ogsaa Mærke til, at den ærede Ordfører Hr. Krag under sin Omtale af det, han kaldte Vejene til Dækning af Udgifterne, sagde, at vi maatte være klar over fra Regerings Side, at vi absolut ikke burde gaa helt paa tværs af Oppositionen indenfor Rigsdagen. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører for Venstre, om han ikke vil være tilfreds, hvis vi blot ikke gaar helt paa tværs af, hvad *Venstre* ønsker, saa at han i denne Forbindelse lader det konservative Folkeparti sørge for sig selv.

Jeg glemte, første Gang jeg havde Ordet, at svare den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, Hr. Carlsen-Skiødt, paa en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem var inde paa — jeg tror for øvrigt, det samme gjaldt den ærede konservative Ordfører under Finanslovdebatten —, at det burde undersøges, om man ikke med Hensyn til de sociale Udgifter burde indpaa en ændret Fordeling mellem Stat og Kommune af de sociale Udgifter.

Dette er en overflødig Henstilling, for saa vidt det var en Henstilling til mig, thi en saadan Undersøgelse har været i Gang hele Sommeren; den er ved at slutte i disse Dage, og den vil resultere i, at der i en nær Fremtid kommer til at foreligge Forslag for Rigsdagen om en saadan ændret Fordeling, formentlig i Forbindelse med Fremsettelsen af det Forsikringsforslag, jeg tidligere har nævnt; her vil man kunne

tage Spørgsmaalene om Udgiftsfordelingen og Dækningen o. s. v. op til Forhandling, disse Spørgsmaal, som de ærede Oppositionspartier er saa forfærdelig ivrige efter at faa undersøgt paa Forhaand.

I øvrigt vil jeg sige til den konservative Ordfører, at jeg har virkelig de bedste Forsætter i Retning af at forstaa ham, og jeg synes i Regelen heller ikke, han er saa indviklet, at det volder mig noget større Besvær at forstaa ham. Naar jeg anholdt Ordet „Overskridelser“, var det ikke for at drille ham, eller fordi jeg ikke i og for sig forstod, hvad han mente, men det var for at paatale, at han netop i denne Forbindelse anvendte et saa fuldkommen misforstaaet Ord som Overskridelser. Thi der er ikke i nogen Lovgivning paalagt Hjælpekasserne eller Kommunerne at indskrænke sig til et vist Beløb i deres grundlovs-mæssige Omsorg for, at de trængende ikke skal lide Nød. Der kan derfor heller ikke være Tale om Overskridelser; der kan være Tale om en mere eller mindre fornuftig Administration, man kan paatale, men Overskridelser kan der ikke være Tale om ved denne Forsorg.

Hvis vi holder os specielt til Hjælpekasserne, er der altsaa ikke Tale om, at de kan anvende Midler, som ikke er bevilget, som det ærede Medlem sagde; Hjælpekasserne har ikke Raadighed over andre Midler end dem, Kommunalbestyrelsen har bevilget, og naar Kommunalbestyrelsen har bevilget disse Midler, er det formodentlig, fordi den har faaet oplyst, at der er Trang til at bruge dem.

Det ærede Medlem tilføjede, at det konservative Folkeparti ikke vilde gaa med til dette Lovforslag, fordi Hjælpekasserne ikke kunde regne med mere end 750 000 Kr. og derfor ikke burde have 1½ Mill. Kr. Tør jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Hjælpekasserne vist hverken regner med det ene eller det andet, de regner kun med at bruge de Penge, der er fornødne, og det er Kommunerne, hvis Økonomi der her er Tale om at lette, Hjælpekasserne er for saa vidt ganske udenfor dette Lovforslag.

Den ærede Ordfører for Retsforbundet Hr. Geert-Jørgensen sagde, vendt mod mig, at der jo ikke var Gnist af praktisk Hjælp mod Fattigdommen i dette Lovforslag; man skulde ikke alene have Brillen paa — jeg forstod, han mente *hans* Brillen — man maatte ogsaa bruge Lupe for at opdage dette. Nej, det ærede Medlem vil kunne opdage det, selv om han tager Brillerne af. Thi hvad er det, der er Hensigten med dette